

I takt med at turen nærmede sig, steg vindstyrken til omkring 13-14 m/s. især torsdagen var hærget, og en konference mellem deltagerne (Helge Falk-Kammeyer og jeg) afgjorde at det ikke var en god ide at planlægge et otte kilometer langt kryds i. Vi kunne springe torsdag over, men så kunne det knibe med at nå rundt på tre dage, når vi nu ikke var ude på at sætte rekorder, men bare ville hygge os.

Helge foreslog, at vi i stedet lagde turen til Lillebælt, med udgangssted omkring Middelfart, hvilket straks blev vedtaget.

Fredag kl. 1000 mødtes vi derfor ved Galsklint camping på vestsiden af Hindsgavl, og efter en times pakning, satte vi ud.

Jeg ville gerne udforske Snævringen, især strømmen, som altid er blevet beskrevet som noget særligt.

Vi gik langs Fynssiden, uden nogle problemer. Passerede adskillige dykkerflag, som antydede at området var populært hos fritidsdykkerne. Skoven stod ikke bare ned til, men næsten helt ud i vandet, hvilket viste sig at være generelt for hele området. Den gamle Lillebæltsbro blev studeret nøje nedefra. Middelfart gamle havn var malerisk med de gamle næsten sydlandske huse op ad skråningen. Den nye biblioteksbygning virkede lige så imponerende som diamanten i København, med spejlingerne i de store vinduesfacader.

Videre under den nye bro op langs strandvejen hvor husene ligger med alle tiders udsigt. Ved Strib, rundede vi fyrtårnet, inden vi drejede over mod Jylland i en vest, sydvestlig kurs. Der blev valgt overensmærker, så vi kunne holde øje med afdriften som dog viste sig ikke at være værre end den jeg kendte fra Als Odde.

Ned langs jyllandssiden til vi havde passeret den gamle bro. Nu igen over til Fynssiden, stadig uden problemer med strøm eller andre skibe. Der er stærkt trafikeret på de kanter.

Ved campingpladsen lagde vi kursen direkte mod Skærbækværket, som vi kunne se over skoven. Ind til Kidholmen hvor vi pustede ud efter et godt stykke med modvind. Helge meldte om begyndende lange arme, så vi besluttede at se efter lejrplads på sydsiden af Kolding Fjord, hvor Skov- og Naturstyrelsen skulle have anlagt to primitive overnatningssteder. Vi kunne nu ikke lokalisere dem fra vandet, så vi fortsatte til Fænø Kalv. Den var da til at få øje på, og fra tidligere vidste jeg at den var god.

Efter 28 km., rejste vi teltene ved siden af en bålplads på østsiden af Kalven, og lavede aftensmad.

Et andet selskab af kajakroere på ca. 10 personer, havde slået sig ned på vestsiden, og på sydsiden stod en tom lejr med ni røde kubelte og lignede en forladt månelandingsbase.

Mens vi sad og nød fuldmånen, hørte vi en stille hyggelig pludren. Det var fem dværghøns eller sådan nogen, som nysgerrigt ville ned og se hvad vi kunne byde på. I sær én var meget tillidsfuld, og endte med at sidde på mit skød med hovedet inde i min armhule mens den pludrede lykkeligt. Jeg var ikke klar over at høns kunne være så selskabelige og hyggelige. Men da den ville ind under fleecjakken, sagde jeg alligevel



stop, hvorefter den trissede hjem til flokken. Man må sige at Skov- og Naturstyrelsen gør noget for gæsterne.

Lørdag morgen var der dømt sommer med sol, varme og næsten ingen vind. Vi kom lidt sent af sted, og satte kursen nord om Fænø ned i Fænøsund. Det er da et helt fantastisk dejligt sted som næppe findes smukkere noget sted. Ud for lystbådehavnen i Teglgårds Bugt så vi marsvin. De var ikke nemme at fotografere, de var kun oppe i korte perioder, og med digital-fotoapparat, nåede jeg aldrig af få skudt, men oplevelsen var der jo alligevel. Vi besluttede at vi ikke ville ro så langt som i går, men udforske Gamborg Fjord, med masser af tid til at dyrke Helges fotointeresse. Fulgte Fynssiden og Hellebæk Vig til Gamborg, hvor jeg fik en lektion i at betjene en øl-automat i den lokale lystbådehavn. Vi havde håbet på at vi kunne komme inden om Svinø, men der var lukket af fuglereservater og sivskov. Ud igen og ned langs Fynssiden mod campingpladsen i bunden, men inden da, fandt vi en herlig lejrplads på en smal strimmel strand mod sivskoven. Vi var lidt bekymrede for at blive jaget væk, så vi ventede med at rejse teltene til sener på aftenen, den såkaldte ”Marstalmetode”. Jeg tror nu ikke, at nogen gad jage med os, vi generede absolut ingen.



Mens vi sad og nød aftensmaden og snakkede om, at det ville blive en herlig fuldmåneaften, måtte vi konstatere, at månen faktisk ikke var fuld. Der manglede det nederste venstre hjørne. Måneformørkelse. Så fik vi det med. De første fem timers søvn, var for mit vedkommende plaget af uhyggelige mareridt. Hvorfor ved jeg ikke, men der var meget fugt, så jeg åbnede teltet helt, og sov derefter fint til kl. 0730.

Søndag var vejræssigt som dagen før, og i drønvarme, fulgte vi vestsiden af fjorden og krydsede over til Fænø. Det er en meget smuk ø, som offentligheden ikke har adgang til, men som ikke desto mindre, benyttes flittigt af folk som lægger til, og hygger sig på stranden.

Vest om øen. På kortet står der 81 meters dybde ud for Fænøs vestside. Det virker voldsomt, men gentages på søkortet. Mærkeligt nok, er der ikke noget der antyder så dybt vand når man ser på Google Earth, måske er det en fejl. Skidt med det, alt over to meter er alligevel for dybt når man skal bunde.



Nord om Fænø, og over til Borgbanken, hvor vi holdt en eftermiddagssiesta, inden det sidste stykke tilbage til udgangsstedet. På vejen mødte vi en ”sit on top” kajak, som blev roet uden pagaj af en mand og en kvinde - ??? - Nysgerrigt spurgte vi hvad det var for én. Jo - den blev drevet frem af pedaler som satte delfinfiner under båden i sving. Vældig sofistikeret, og heldigvis var der ikke meget modvind eller -strøm. De havde dog en pagaj med, hvis det skulle blive for besværligt.

Lige inden vi gik i land, kom der nogle kraftige bølger fra en motorbåd, som nåede at gøre os våde.

Absolut en anbefalelsesværdig og smuk tur. Strømmen er, det meste af tiden, ikke værre end at den kan forudsiges og takles på samme måde som i åer. Kraftig strøm i ydersiden af svingene, og idvande på indersiden.

I alt roede vi 60 km. på tre dage. Et godt alternativ til Samsø.